

GOEIE MORGEN JUF VICKERS

(Good Morning Miss Vickers)

Jongerentoneel in twee bedrijven

door

STEPHEN LEVI

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GOEIE MORGEN JUF VICKERS – GOOD MORNING MISS VICKERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **STEPHEN LEVI** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1994, 1995 by STEPHEN LEVI
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Dale Rutherford - onhandige tiener, dol op rare, spannende en griezelige dingen.

Regan Poole - pientere tiener, leidersfiguur. Helder en vindingrijk. Een waardige tegenstander voor Juf Vickers.

CJ.McLoon - boekenwurm, bang voor haar eigen schaduw. Steeds op zoek naar haar eigen identiteit.

Deze drie tieners kunnen door jongens of meisjes gespeeld worden, al is Regan meer een jongensfiguur.

Ashley Manchester - is niet knap, maar denkt dat ze dat wel is. Kleedt zich duur en stijlvol. Behoort tot de jachtclubset.

Witney Pinkham - sproetige tiener. Zij heeft een levendige fantasie en een sterke telepathische gave.

Edmond Prendergast - een geest, weesjongen die in 1921 gestorven is. Wanhopig op zoek naar vriendjes.

Amanda (Juf) Vickers - flamboyant, uitbundig, menig schroefje aan los. De spookjuf uit je eerste nachtmerrie. Behoort tot de Addams familie.

Enid Pinkham - Witney's Oma. Hartelijk mens uit New England. Plaatselijke heemkundige. Trouw. Vastbesloten de kinderen te redden.

Charles Liston - rector van de School. Jeugd vriendje van Enid, vol schuldgevoelens. Houdt zijn hart vast voor het leven van de kinderen.

Meneer Plummer - conciërge van de school. Ook hij is een geest. Getikt, maar een schat van een man. Doodsbenauwd voor Juf Vickers.

DECOR:

De voorveranda van Witney's woning, Bristol Oost, Maine op 21 Juni 1997. De Bristol Oost Scholengemeenschap op 21 Juni 1946. Het klaslokaal op het podium is het enige realistische decor. Alle andere taferelen spelen zich af op het voortoneel met behulp van enkele stoelen en licht-arrangementen. Kan heel eenvoudig blijven. Van de andere kant kan men er zijn fantasie op botvieren door een schat aan details toe te voegen.

EERSTE BEDRIJF

Eerste Tafereel

Bristol Oost. In het heden. De voorverande van het huis waar Witney woont met uitzicht op de "Goot" een smal waterweggetje dat Thea Baai verbindt met Ramsey Cove. Een draaibrug verbindt Sand Dollar Eiland met het vasteland. Laat in de middag. Op het voortoneel zitten vijf tieners met hun benen over de rand in hun dagboeken te schrijven. Rugzakken liggen slordig verspreid. Van links naar rechts CJ., Witney, Regan, Ashley, Dale.

Dale: 21 Juni...

Regan: 1997..

CJ.: Lief Dagboek,

Ashley: Het is de eerste volle dag van onze zomervakantie.

Regan: En ik verveel me dood.

Witney: Gisteren was prachtig..

CJ.: Het was twaalf uur...

Regan: De schoolbel ging..

Dale: We renden het lokaal uit..

Ashley: De voordeur uit...

Witney: De trappen af...

Regan: Langs het bronzen volgepoepte standbeeld van Juf Vickers..

Dale (*tegen het publiek. Legt uit*): Naamgenote van onze school.

Ashley (*tegen publiek, spottend*): ..en mascotte..

CJ.: De straat op!

Witney: Vrij, vrij!!

Allen: Eindelijk vrij!!

Ashley (*tegen publiek*): Juf Vickers was dat ouwe wijf, de schooljuf..

Witney: ..ergens rond de eeuwwisseling..

Dale: 1946.

Regan (*eveneens tegen publiek*): Die met pensioen zou gaan..

Dale (*idem*): Gedwongen werd met pensioen te gaan..

Regan (*idem*): Toen men besloot tot de sluiting van het oude..

CJ. (*idem*): ..twee verdiepingen hoge..

Ashley (*idem*): ...vier lokalen grote...

Dale (*idem*): ...schoolgebouw...

Witney (*kijkt op*): ...op de Schoolheuvel.

Regan (*weer tegen publiek*): Om te verhuizen naar het nieuwe....

CJ. (*tegen publiek*): ...één verdieping hoge..

Ashley (*idem*): ...acht lokalen grote..

Dale (*idem*): ...schoolgebouw...

Witney (*idem*): ...aan de Pemaquidstraat. (*tegen de anderen*) Niet aan hun vertellen, vertel het je dagboek maar.

CJ. (*tegen publiek. Corrigeert*): Die gedwongen werd ontslag te nemen...

Ashley (*tegen publiek*): En op het laatst in brand vloog.

Dale (*tegen publiek, watertandend*): Zelfontbranding!!

Anderen (*door elkaar*): Jaaa, fantastisch, Waw.. (*schrijven als razenden*)

Regan: Hé, jullie hersenloze wezens, we moeten schrijven over dingen die we zelf hebben meegemaakt, niet over wat in het stenen tijdperk gebeurd is.

CJ.: Meneer Liston heeft gezegd dat we moeten schrijven over alles wat we zien, horen, doen of denken.

Ashley: Alles wat te maken heeft met onze zomervakantieavonturen.

Regan: Vakantieavonturen!! In deze stad gebeurt niks. Het is de eerste dag van onze zomervakantie en wat zijn we aan het doen? Rotzooi aan het opschrijven.

Dale: Ik weet het. We zijn aan het schrijven over een of andere getikte schooljuf die we nooit gezien hebben en die ons nooit geïnteresseerd heeft.

Ashley: Hé, waarom zitten we hier eigenlijk over Juf Vickers te schrijven?

CJ.: Omdat ze bij ons opkwam.

Ashley: Maar waarom dan?

CJ.: Hoe moet ik dat nou weten? Ik kan niet gedachtenlezen.

Regan: Zet Juf Vickers uit je hoofd, zet die stomme dagboeken uit je hoofd, denk maar niet dat er ons iets zal gebeuren want dat gebeurt nooit. Wij wonen in Bristol Oost - een triljard kilometer van de helderste ster - waar nooit iets gebeurt.

Witney: Met Juf Vickers is wel iets gebeurd!

Ashley: Vijf en zestig miljoen jaar geleden toen de dinosaurussen nog heersten over de aarde.

Witney: En toch vind ik het een prachtverhaal..het ligt er zo dik bovenop. De dood van de gemene schooljuf vond plaats in een grote plas bloed. (*CJ., Dale en Witney schrijven*)

Regan: Ze knalde uit elkaar, stommeling, ze heeft zichzelf niet doodgestoken, ze heeft zichzelf niet neergeschoten, ze heeft haar hoofd er niet afgehakt om het te drogen te hangen! Haar gezicht werd vuurrood en ze ontplofte!

Witney: Kleinigheden. (*zij schrijft verder*)

Ashley: Als we ergens, waarover dan ook, gaan schrijven moeten we ons wel aan de feiten houden.

CJ.: Ja, Meneer Liston gaat dit allemaal lezen en kritieken.

Dale: Gele luchtkastelen, we kennen toch allemaal het verhaal van Juf Vickers. Het is een legende.

Witney: We zouden een boze heks van haar kunnen maken, oké?

Allen: Oké. *(opgewonden. Ze gaan aan het schrijven)*

Dale: De dood van de boze heks vond plaats op de laatste schooldag..

Witney: 21 Juni...

CJ.: 1946.

Ashley: 21 Juni, de zelfde dag als vandaag.

Dale: Hé, zou het niet gaaf zijn als haar geest terugkwam om ons te beheksen?

Regan *(rolt met zijn ogen)*: Ik zou in mijn broek plassen.

CJ. *(schrijft)*: Haar dood kwam voor haar net zo onverwacht als voor haar vrienden.

Regan: Vrienden? Ze had geen vrienden. Zij is een heks.

CJ.: Vrienden doorstrepen.

Ashley: De school liep leeg voor de zomervakantie...

Dale: Ze bleef alleen achter...

Witney: Met haar eigen afzichtelijke gedachten.....

Regan: Gedachten vol eenzaamheid, afwijzing, wanhoop....

CJ.: In het lokaal waar zij de laatste drie eeuwen had doorgebracht...

Dale: Na jarenlang de bel geluid te hebben voor het einde van de lessen voor anderen, luidde ze voor zichzelf het einde in.

CJ.: Hé, dat is een goeie, zeg. *(zij schrijven druk)*

Ashley: En Boem, daar ontplofte ze. Haar verkoolde resten dropen van de muren, het plafond, het bord...

Regan: Als kwijl uit de bek van mijn hond...

Witney: Zo'n griezelig tafereel heb je nog nooit gezien....

Dale: Als een bonk vlees vol vliegen in de slagerij van de ouwe Potter...

Allen *(geweldige rilling)*: Aarrgghh. *(ze moeten allemaal lachen. Regan staat op en kijkt nieuwsgierig over het publiek heen)*

Dale: Wat is er, Reg?

Regan: Ik weet het niet zeker. *(Dale staat ook op)*

Ashley *(staat ook op)*: Waar kijken jullie naar?

Regan: Ginds. Aan de overkant van de Goot.

CJ. *(staat op. Zet bril goed)*: De Rutherford Bibliotheek?

Regan: Nee, hoger.

Dale: Bedoel je Juf Vickers' plekje?

Witney *(staat op)*: 't Oude twee verdiepingen schoolgebouw?

Regan: Kijk eens naar het dak. Witt, pak je vaders verrekijker eens. *(Witney af. De anderen laten dagboeken liggen en komen naar voren op het voortoneel)*

Ashley: Daar beweegt iets.

Dale: Lijkt wel een mens.

CJ.: Maar het is onvast, net een geest.

Regan: Net als iemand die op de punt van het dak loopt te balanceren.
(Witney op, geeft verrekijker aan Regan, gaat voor links op stoel zitten schrijven. Regan kijkt door verrekijker)

Asley: Jongens, het is een fata morgana.

CJ.: Een verschijning!!

Ashley: De zon of ziets die teruggekaatst wordt door dat zilverkleurige zinken dak.

Witney *(schrijft)*: Ons avontuur is begonnen. Wij keken uit over de blauw-groene wateren van Ramsey Cove, achter de draaibrug, en zagen een levende verschijning.

CJ.: Wat zie je? *(licht verandert. Een jongen in korte broek, petje en geruit hemd loopt te balanceren op het randje van het podium, armen uitgestrekt)*

Regan: Dat is geen verschijning. Dat is een mens.. een jongen.

Ashley: Een jongen?! Lame eens kijken. *(grijpt verrekijker)* Oh wow!!

Dale: Hoe oud zou hij zijn?

Witney *(schrijft)*: "Hij had blond haar, ogen als hazelnoten en de zinnelijke lippen van de aanvoerder van het voetbal elftal."

Regan: Waar haalt ze het vandaan?

Witney en Ashley *(samen. Zuchten dromerig)*: Brandon Whitaker!!

Dale *(grijpt verrekijker)*: Hij heeft donker haar.

Witney *(schrijft)*: Een Ralph Lauren bloes, Gap jeans, en hij droeg de Amerikaanse vlag over de goal lijn.

Regan *(neemt verrekijker, kijkt)*: Hij heeft een geruit hemd aan, korte broek en hij heeft geen vlag bij zich!

Witney *(kijkt achter publiek)*: Nou, ik zie wel een vlag.

Ashley: Aan de vlaggestok.

Regan: Vlaggestok? Die school is al gesloten en dichtgespijkerd sinds...
(laat verrekijker zakken. kijkt nadenkend)

CJ. *(pakt kijker)*: Lamij 'ns kijken. Witney heeft gelijk. De vlag hangt uit en die jongen balanceert op het hoogste puntje van het dak.

Dale: Hij stopt! Hij kijkt naar ons! Hij zwaait naar ons.

Witney: Hij wenkt. *(allen kijken als gehypnotiseerd)*

Regan *(breekt de betovering)*: Naar de fietsen!

Dale: Pak je boekentassen. *(ze pakken snel boekentassen)* Witney *(graait dagboeken bij elkaar)*: Vergeet je dagboeken niet. *(allen behalve Witney af voor rechts)*

Witney *(zit op stoel achter rechts. Schrijft)*: Het was een mysterie waar geen woorden voor zijn. Hoe kon de vlag uithangen van het oude schoolgebouw? En wie was die jongen met die rare kleren? En hoe kwam die hier? *(lichten fade out terwijl jongen achter Witney komt staan en over haar schouder kijkt, zonder dat Witney het merkt)* Terwijl

ik de diepte van dit mysterie probeer te doorgronden, lief Dagboek, zal ik je steeds op de hoogte houden. *(tegen het publiek)* En in het najaar, als Meneer Lison terugkomt uit Egypte, zal hij verklaren dat mijn dagboek het beste dagboek ooit is.. *(springt op)* en voor mij een pizza fuif geven.

(lichten uit. Muziek van een fluit. Jongen juicht maar wordt niet gehoord)

Tweede Tafereel

Voor het hek rond het plein van het oude schoolgebouw. Op het voortoneel. Hek en poort kunnen door enkele stoeltjes worden aangegeven. Achter de coulissen remt een fiets met veel lawaai. Regan, buiten adem, op van rechts, laat rugzak vallen, kijkt over klimop-begroeid hek. Een tweede fiets stopt lawaaiërig. Dale, happend naar adem op, moet bijna kruipen.

Dale: Goh. *(laat zich op grond vallen, slaat naar muggen. Regan stapt podium op, kijkt over hek)* Als je die heuvel op trapt pomp je wel alle zuurstof uit je hersens.

Regan: Waar zijn de anderen?

Dale *(doet rugzak af)*: Ashley en CJ. moesten stoppen voor de draaibrug. Waar gekke Witney is weet ik niet. *(Regan naar stoel achter, gaat er op staan, kijkt over hek naar schoolplein)* Nou?

Regan: Ik zie hem nergens.

Dale: Wat?

Regan: De vlag hangt nog uit maar het joch is weg.

Dale: Na alles wat ik net heb doorgemaakt?

Regan: Weg!

Dale: Weg?? *(trekt Regan van stoel af, gaat er zelf op staan, kijkt naar schoolplein)* Wil je zeggen dat ik mijn hersens uit mijn kop getrapt om hierheen te komen, Coveside Heuvel afgeraced, langs Farrin geritst, rond de afzetting geswingd, over de draaibrug toen die al in beweging was, net de andere kant gehaald voordat ik over de rand gevlogen zou zijn, en boven op Brewster McSwains kreeftbootje terecht gekomen? Ik had wel dood kunnen zijn!! En toen als een gek Rutherford Heuvel op getrapt, toen de Schoolheuvel op naar deze eenzame, van God verlaten, overwoekerde, door muggen geteisterde *(slaat mug dood op arm)* spookschool?

Regan *(kijkt haar verschrikt aan)*: Wat??

Dale: Spookschool. *(springt van haar "boomstronk" af, rammelt woedend aan het hek)* En dan niet verder kunnen door die stomme

poort die geen centimeter toegeeft. (*loopt podium op*) Alleen maar om een stom joch te zien lopen op het dak van een stomme vervelozе, met verroeste hekken dichtgespijkerde spookschool.

Regan (*staat op*): Kijk, nou zei je het weer!

Dale: ..waar de laatste twee duizend jaar niemand heeft gelopen, of gespeeld of ook maar met zijn vuisten gevochten heeft. Het stinkt waarschijnlijk van de giftige klimop!

Regan (*podium op*): Klimop stinkt niet, Dale

Dale: Ik zie het al voor me: mijn hele zomervakantie naar de bliksem. Drie maanden in bed blijven met jeukende, krabbende, huid verpestende giftige klimop. Wat klets je van "Hij is er niet". Maak het nou! (*gaat zitten op randje van podium*) Regan (*kijkt achter, slaat mug dood*): "Spookschool."

Dale: Wat?

Regan: Je zei "Spookschool"

Dale (*staat op*): Nou, bekijk hem dan eens. Hoe zou jij dat noemen? Harvard Campus? Kijk eens naar die verroeste wagen!!

Regan: Nee. Maar Dale..... jij noemde het een "spookschool." Waarom?

Dale (*springt van het podium af*): Hoe moet ik dat nou verdorie weten? Dat floepte er zo maar uit. Bij wijze van spreken!!!! (*zij straalt. Haar beugeltje toont een opgewonden, "gekke" grijns*) Hé, Reg, dat was een hele toespraak die ik net weggaf. Moet ik opschrijven voor het nageslacht. (*zoekt in rugzak*)

Regan (*naar Dale*): "Spookschool" is geen "bij wijze van spreken".

Dale: Mijn dagboek! Weg! (*zoekt in Regans rugzak*)

Regan (*verbijsterd. Kijkt achter coulissen*): Er is hier iets geks aan de gang.

Dale: Reg, jouw dagboek is ook weg! Mijn miljoen dollar bestseller zou wel eens voorgoed verloren kunnen zijn.

Regan (*vastbesloten*): Dale, we moeten dat spookjoch vinden. (*mimet dat hij klimop van hek trekt*)

Dale: Wat?

Raegan: Wat?

Dale: Jij zei "spookjoch".

Regan: Echt waar?

Dale: Ik zei "spookschool" en jij zei "spookjoch". Hoe komt dat nou?

Regan: Weet ik niet. Het floepte er zo maar uit. Bij wijze van...

Dale (*geschrokken. Hun handelsmerk*): Er is echt iets geks aan de gang.

Regan: Kom op, help me eens dat klimop van het hek te trekken. (*ze trekken. Dale vindt een bord onder de klimop aan de poort*)

Dale (*veegt bord schoon*): Kijk eens, Reg.

Regan: Wat is dat, Dale?

Dale: Een bord "Niet betreden". Dat betekent: Verboden Toegang.

Regan: Ik weet wel wat het betekent. Dat bord is er neergezet in 1946.

Ik denk niet dat dat nog van kracht is. (trekt aan poort die niet toegeeft)

Dale: Hoe kom je daar zo op?

Regan: Heb je wel eens gehoord van verjaring?

Dale: Bedoel je de verjaardag van Juf Vickers?

Regan: Verjaring, stomkop. Het betekent dat na zoveel jaar de wet niet meer van toepassing is. Kom op. Trekken.

Dale gooit het bord weg. Op het moment dat het de grond raakt vliegt de poort open en slaat Regan tegen de grond.

Dale: Reg. De poort is open. *(helpt Regan overeind)*

Regan: Pas op. *(beetje stijf stoft hij zich af, loopt naar open hek)* Jij blijft hier.

Dale: Maar ik wil dat spookjoch ook wel zien.

Regan: Ik wil dat spookjoch zien. *(pakt rugzak)* Maar iemand moet op de anderen wachten.

Dale: En als er nou eens echt iemand binnen is?

Regan: Ik loop alleen maar een keer het schoolplein rond. Langzaam en voorzichtig.

Dale: Maar niet naar binnen gaan. Je weet nooit wat daar binnen zit. *(Regan kijkt angstig naar de poort)* Misschien de geest van Juf Vickers wel.

Regan: Hé, dacht je dat ik zo stom was? Die bouwval zit waarschijnlijk vol ratten. En heus, ik ga nergens naar binnen waar ratten zitten. *(slaat mug dood)* Muggen misschien, maar geen ratten. *(stapt door poort)*

Dale: Jammer, ik ben dol op ratten. Kijk uit voor vergiftige klimop. *(hierna horen zij elkaar niet meer. Zonder omkijken loopt Regan naar links. Door hoog onkruid)* Reg? Ik heb het tegen jou. Hoor je mij?? Reg?? Reg??

Regan af. Dale pakt rugzak om hem te volgen, maar wordt plotseling bang en trekt zich terug van de poort. Achter geluid van twee fietsen die aankomen.

Dale: Ashley en CJ. Kom op. Waar bleven jullie? Regan is net naar binnen gegaan. Helemaal alleen.

Ashley en CJ. leggen rugzakken af. Ashley bezwijkt voor rechts. CJ. zit rechtop midden rechts. Rug tegen podium.

Dale: Waar is Witney?

CJ. (*ademloos*): Die schrijft een bestseller van een miljoen.

Dale: Ik schrijf een bestseller van een miljoen.

Ashley: We schrijven allemaal bestsellers van een miljoen als ik meneer Liston moet geloven. Hoe dan ook: Witney duwt haar fiets de heuvel op.

Dale: Duwen? Waarom fietst ze niet?

CJ.: Omdat ze goochemer is dan wij.

Ashley: Of stommer. Iedereen die een fiets Rutherford Heuvel opduwt in plaats van hem achter te laten heeft ze niet alle vijf. (*slaat mug dood*)

CJ. (*staat op, loopt naar poort, kijkt*): Is Regan alleen naar binnen? Maar het ziet er zo eng uit. Al dat onkruid..

Dale: Heidekruid.

CJ.: Het lijkt wel een jungle. En dat schoolgebouw..

Ashley (*kijkt gemeen, springt naar CJ.*): Eng hè? (*CJ. springt terug, haalt diep adem, herstelt zich. Ashley zoekt in rugzak naar haarborstel*)

Dale: Regan is oké. Die is alleen maar op zoek naar het spookjoch.

Ashley/CJ. (*geschrokken*): Spookjoch!?! (*Ashley staat op*)

Ashley: Wat bedoel je met "Spookjoch"? (*Ashley en CJ. lopen naar Dale die achteruit loopt tot ze tegengehouden wordt door rand van podium*)

Dale: Hij is natuurlijk niet echt een "spook". Ik wil maar zeggen: dat kan toch niet. Spoken bestaan niet echt, wel? (*met meer nadruk*) Wel?

Ashley/CJ. (*samen*): Nee, niet echt!!

Dale: Niet echt dus. Oké, wie gaat er mee naar binnen? (*loopt naar poort, wacht, tikje bang*)

Ashley (*echt bang. Gaat op rand podium zitten*): Ik wacht op Witney.

CJ. (*kruipt vlak naast haar*): Ik ook.

Dale: Kom op, jongens!

CJ.: Hoor 'ns... ik ben zo terug. (*staat op, haastig af rechts*)

Dale: Waar ga jij nou heen?

CJ.: Ik moet even naar Moeder de Gans.

Dale: Moeder de Gans?

Ashley: Zo noemen ze bij CJ. thuis naar de WC gaan.

CJ. (*achter*): Moeder de Gans is een eufemisme.

Ashley: Een wat?

CJ. (*achter*): Een eufemisme! Daar kom je wel achter als je ooit net zo hoog intelligent wordt als ik.

Dale: CJ., als je de grote boze wolf tegenkomt, roep ons dan maar.

CJ. (*nog steeds achter coulissen*): Ik ben niet bang, als je dat soms denkt. Het komt door die liter Pepsi die ik gedronken heb.

Dale: Ja, natuurlijk. En ik ben Manneke Pis.

Ashley: En ik Assepoester.

Dale: Zou je willen. *(Ashley kijkt kwaad, wordt dan afgeleid door iets in de verte, achter publiek)*

Ashley: Dat is raar. *(staat op podium en kijkt in de verte)* De vlag. Die wappert niet meer.

Dale *(klimt op podium, kijkt)*: Hij was er net nog toen Regan hier was. Wij hebben hem samen gezien.

Ashley: Zeker weten?

Dale: Positief. Wat raar. *(kijkt naar poort)* Regan gaat naar binnen, vlag wordt gestreken. Ik gooi het bord neer, poort vliegt open. Er is hier iets heel raars aan de hand. Eerst geen joch, nou geen vlag. *(CJ. weer op. Gaat op stoel achter zitten die hek markeert, staart door poort)*

Ashley: Hoor eens, laten we strootjes trekken wie achter Regan aangaat en wie er op Witney wacht. *(mimet plukken van drie grassprietten)*

Dale: Oké, maar twee moeten er bij elkaar blijven.

Ashley *(schikt sprietjes in haar hand)*: Oké.

Dale *(grijpt grassprietten)*: Ik hou de strotjes vast.

Ashley: Waarom jij?

Dale *(schikt sprietten in haar hand)*: Omdat ik plaatsvervangend aanvoerder ben.

Ashley: Nou... en? Ik houd altijd de strotjes vast. Dat is onze erecode! *(probeert sprietten te grijpen)*

Dale *(houdt sprietten weg)*: Iedere keer als jij de strotjes vasthoudt moet ik uiteindelijk pizza halen, jouw huiswerk maken of jouw schoolboeken naar huis sjouwen. En ik heb geen zin hier eeuwig rond te hangen om op die gekke Witney te wachten.

Ashley: Dale Rutherford!

CJ. *(staat op en komt tussenbeide)*: Ik houd de strotjes vast *(pakt sprietten van Dale)*

Dale: Jij? Waarom jij, Arendsoog?

CJ.: Omdat Regan alleen daar binnen is en best eens mijn hulp nodig kan hebben.

Ashley *(spottend)*: Jouw hulp? Wat kun jij nou?

CJ.: D'r is zat dat ik doen kan!!

Dale *(loopt naar poort)*: Hou er maar over op. Terwijl jullie ruziemaken ga ik naar Regan. Reg, ik kom eraan!! *(kijkt angstig naar poort)*

Ashley: Wacht even. En onze erecode dan?

Dale: Die kan me wat. *(loopt poort door)*

Ashley *(maakt lange neus)*: Dat kan Dale niet maken. Het is een schending van alles dat heilig is. *(Dale zegt iets dat onhoorbaar is. Af links)*

CJ. *(biedt strootjes aan)*: Trek een strotje. Een lange en je gaat mee, een korte en je staat hier op wacht.

Ashley: Nee!

CJ.: Trek een strootje!

Ashley: Ik ga niet mee en ik wacht niet hier!

CJ.: Je moet een strootje trekken. Erecode!

Ashley (*kwaad. Trekt strootje*): Het korte natuurlijk. Ik wist het wel. (*stelt zich aan*) Ik ga hier niet op Witney wachten. Die gaat op een gegeven moment huilen en dan kan ik babysitten.

CJ.: Nou weet ik hoe jij het hem lapt, Ash.

Ashley: Wat lapt?

CJ.: Altijd het langste eindje trekken.

Ashley: Waar heb je het over?

CJ.: Kijk, je stopt het langste strootje tussen twee vingers en als iemand het trekt knijp je die twee vingers stijf tegen elkaar zodat het afbreekt en jij houdt altijd het langste strootje over. Erecode!

Ashley (*wordt vuurrood*): Dat is hardstikke niet waar.

CJ.: Dat is hardstikke wel waar! Ik weet het omdat ik het net met jou gedaan heb!

Ashley: Afzetter!

CJ. (*moet lachen*): Pas maar op of je ontploft nog, net als Juf Vickers. (*loopt door poort. We horen haar niet meer. Af links*)

Ashley: Hé, jij.... Kom terug! Ik zal je krijgen! (*Dale zegt iets onhoorbaars*) Wat? Ik hoor je niet CJ., wat zei je nou? (*wil haar achterna maar plotseling bang geworden stapt ze achteruit bij de poort. Slaat mug dood, kreunt als ze het bloed ziet. Witney op met vijf dagboeken. Buiten adem*)

Witney (*verhit. Sarcastisch*): Hai Ashley. Bedankt dat je op me gewacht hebt.

Ashley (*is op de grond gaan zitten en vijlt nagels*): Ik zit hier op jou te wachten, stomkop.

Witney: Niet hier! Beneden, bij de goot. (*komt naar achter, legt dagboeken en rugzak op de grond*) Ik moest Esmeralda die hele heuvel opduwen. (*gaat liggen om op adem te komen*)

Ashley: Wat wou je dan? Dat ik een taxi zou roepen?

Witney (*bijna huilend*): Ik wou niet alleen achterblijven.

Ashley (*bergt nagelvijs op en staat op*): Je had dat partijtje oud roest bij Farrin kunnen laten staan.

Witney: Esmeralda is geen partijtje oud roest. Ze is de beste fiets die er bestaat.

Ashley: Het is een hoop gedeukte, bekraste, verroeste troep. Niet je liefste teddy beer die je 's nachts mee naar bed neemt. Het valt me nog mee dat je die niet ook nog meegebracht hebt. (*slaat mug dood. Gaat links van Witney zitten*)

Witney: Heb ik wel. Odysseus zit in mijn rugzak. (*Ashley trekt een gezicht*) Sorry, Ashley.

Ashley (*minachtend*): Je meent het.

Witney (*biedt dagboeken aan*): Ik heb de dagboeken meegebracht.

Ashley: Wat kunnen mij die dagboeken schelen? (*geeft er een klap tegen zodat ze op de grond vallen. Doet rugzak om. Witney raapt dagboeken op*) Het enige wat mij interesseert is de anderen te vinden en te maken dat we hier weggelaten voordat het donker wordt en we levend worden opgevreten. (*slaat mug dood*) Kom mee. Waarschijnlijk hebben ze het spookjoch al gevonden.

Witney: "Spookjoch"?

Ashley: Ja. (*springt richting Witney*) Boe!! (*Witney schrikt*) Vooruit, we gaan, schijterd. (*grijnst kwaadaardig. Witney zit op rand van podium te snikken*) Ik vertel je dit: als jij gaat huilen duw ik Esmeralda zo hard de schoolheuvel af dat zij bij Clarks Dok in het water plonst en jij haar je hele leven niet meer terug ziet.

Witney: Nee.

Ashley: Een eed erop, ik doe het!

Witney (*droogt haar tranen*): Nee, asjeblijft niet. Ik huil helemaal niet. Eerlijk niet. Hand op mijn hart, hand op mijn hoofd, als het niet waar is, dan ben ik dood.

Ashley: Vooruit, we gaan. (*lacht smadelijk, loopt naar poort, maar doet toch bang een stap terug. Kijkt de situatie even aan*)

Witney: Ash, is hij echt een spook?

Ashley (*in gedachten*): Zo noemt Dale hem.

Witney: Nou, ik ga daar niet naar binnen als hij echt een spook is.

Ashley: Dale is hersendood, net als jij.

Witney: En als dat nou giftige klimop is?

Ashley: Dan zul je moeten krabben. (*stapt door de poort*) Witney (*gaat op stoel achter staan en zwaait met dagboek*): Ashley, je dagboek! (*Ashley zegt iets maar in onhoorbaar. Geluid van misthoorn en krekels*)

Witney: Wat? Wat zeg je? Ik hoor je niet. Praat toch wat harder! Je moet bij me blijven. Ashley, asjeblijft, niet weggaan. Ashley? Zeg wat tegen me! (*Ashley af links. Witney snuift nog even na, veegt haar neus af, gaat op podium zitten en schrijft*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto